

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Staryk (przewodniczący)

SSN Roman Kuczyński

SSN Jolanta Strusińska-Żukowska (sprawozdawca)

w sprawie z protestu wyborczego K. J.

przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego,
przy udziale:

- 1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,
- 2) Przewodniczącego Okręgowej Komisji Wyborczej Nr [...],
- 3) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 17 czerwca 2014 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 2 czerwca 2014 r. K. J. złożył protest wyborczy przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego, przeprowadzonych w dniu 25 maja 2014 r. Wnoszący protest podniósł, że uznanie przez obwodowe komisje wyborcze wielu głosów za nieważne świadczy o nieprawidłowościach w pracach tych komisji. Ponadto, w jego ocenie, członkami komisji wyborczych zostały osoby, które nie znały przepisów Kodeksu wyborczego i obowiązujących procedur głosowania. Wnoszący protest przykładowo wskazał, że członkowie Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...], w której oddał głos w swoim imieniu, a następnie – po

złożeniu pełnomocnictwa – w imieniu swojej matki, nie znali przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania przez pełnomocników. Wnoszący protest podniósł też, że w dniu 26 maja 2014 r. nie mógł się zapoznać z wynikami głosowania z 10 obwodów głosowania w C., gdyż w siedzibach obwodowych komisji wyborczych nie wisiały kopie protokołów głosowania, nie wskazując, w jakich godzinach dokonywał tego sprawdzenia. W oparciu o takie zarzuty wnoszący protest domagał się unieważnienia ustaleń Obwodowej Komisji Wyborczej Nr [...] oraz protokołów głosowania wszystkich innych obwodowych komisji wyborczych i ponowne przeliczenie głosów.

Zarówno Państwowa Komisja Wyborcza, jak i Prokurator Generalny wnieśli o pozostawienie protestu bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 336 Kodeksu wyborczego, do protestów wyborczych i postępowania w sprawie stwierdzenia ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego stosuje się odpowiednio przepisy art. 241-246 tego Kodeksu. W myśl art. 241 § 3 Kodeksu wyborczego, wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Przedmiotem zarzutów może być dopuszczenie się przestępstwa przeciwko wyborom lub naruszenie przepisów Kodeksu wyborczego dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów (art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego). W niniejszej sprawie wnoszący protest nie przedstawił ani nie wskazał żadnych dowodów dotyczących podniesionych zarzutów, które są na tyle ogólnikowe, że nie nadają się do weryfikacji, przez co jego protest jest niedopuszczalny.

Protest niespełniający warunków z art. 241 Kodeksu wyborczego pozostawia się zaś bez dalszego biegu (art. 243 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu wyborczego).

Z tych względów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

